

Дата: 18.09.2023

Клас: 3-В

Предмет: літературне читання

Вчитель: Таран Н.В.

Тема. Для життя – не для школи вчимося. laн Вайброу «Капосна книжка Малого Вовчика»

Мета: знайомити учнів з творчістю відомого сучасного автора Іана Вайброу; вчити аналізувати дії та вчинки героїв; розвивати навички вибіркового та осмисленого читання; виховувати бажання бути добрим не зважаючи ні на які обставини.

Робота зі скоромовкою.

Читання методом «Черепаха – Сорока»

Стріла якось скоромовка На місточку злого вовка.

Скоромовить вовк почав - Ледь язик не поламав!

Бо ж була це скоромовка Для Івася - не для вовка.

Емоційне налаштування

У класі все не так як звичайно. Вазони на підлозі. Крейдою пописана підлога.

Діти сидять на партах, а пишуть на стільцях

Мотивація навчальної діяльності. Бесіда

- Чи звично вам працювати таким чином?
- Що вас дивує?
- Як ви думаєте, чи працює хтось таким чином як ми сьогодні?
- У кожній країні, школі, сім'ї є свої правила, за якими вони живуть та яким слідують.
- Сьогодні ми з вами ознайомимося з твором, де все навпаки — не так як звичайно.

Знайомство з автором Іан Вайброу Щоденні 5. Читання для себе.

Іан Вайброу народився 3 травня 1941 р., англійський поет і письменник, автор книг для дітей. Іан Вайброу почав свою професійну кар'єру у віці 10 років, з того, що продав в місцеву газету вірш про мертву кішку в коробці. З цього часу він постійно пише вірші, пісні, п'єси, мюзикли, повісті та скетчі для радіо і телебачення.

Його талант оцінили після виходу в 1989 році книги « Історії Сніф», тоді газета The Times оголосила про появу справжнього таланту. З того часу Іан Вайброу написав понад 60 книг для дітей, його твори перекладені 21 мовою і видані в 24 країнах.

Один з найпопулярніших героїв книг Вайброу - це Малий Вовчик. Повісті про пригоди Малого Вовчика перекладені більш ніж 12-ма мовами.

Читання ланцюжків слів

ПОГАНЦІ ШАЛЕНІЙ

КАПОСНИЙ ДРІБНОТО

ЦІЛІСІНЬКИЙ БАГАТТЯ

ВОВЧИЛО-ХИЖАЧИЛО ВАТРА

СПРАВДЕШНІЙ ОТАБОРИЛИСЯ

ПОРОЗДМУХУВАВ ЛЬОДЯНИКИ

ТАБІР ПЛАСТУНІВ ВАТАЖОК

ПОВПРАВЛЯЙСЯ НА СКОВОРІДЦІ

ПОЗАМИКАЛИСЯ ДІСТАНЕШ ОБЛИЗЕНЬ

Щоденні 5. Читання для когось.

Опрацювання твору Іан Вайброу «Капосна книжка Малого Вовчика»

— ЧИТАЙ — ВСЕЗНАЙКОЮ ПІДРОСТАЙ

КАПОСНА КНИЖКА МАЛЕНЬКОГО вовчика

(Переклад з англ. Ореста Тарути) (Уривки)

любий мій брате Вовчило Хижачило!

Прошу тебе стати вчителем мого старшого сина, малого Вовчика.

я певен, що в душі наш Малий — элюка та нахака. Однак останнім часом він поводиться надто чемно ј це нас неабияк непокоїть. Він, наприклад, дуже аме лагідний з Чухликом Нюхликом, своїм молодинм вратом, а вчора Малий Вовчик так рано вклався спа ти, що ми й нагарчати на нього не встигли. Ми з його затір'ю вважаємо, що надійшла йому пора вирушити до Школи Поганців, вивчити 9 Капосних Правил та здобити Значок Злого Воека...

Ми з Вовчихою уже все перепробували. Ти - наша остания надія. Покладаємось на тебе і сподіваємося, ше ти виховаєщ із Малого Вовчика справдешнього лютого звіра.

Твій занепокосний брат А. Задирака

 Дуже добре, лобуряко. — перейшов дидько до діла, - почнімо з історії, яка може стати тобі у пригоді. В ній заховано два правила поганця.

Дядько вишкірився своєю страшною ікластою посмішкою і почав:

- Жили колись трое маленьких поросят, і вони меве стращенно дратували, виспівуючи своїх дурнуватих пісеньок про те, що вони анітрохи не бояться страшного алого сірого вовка. Вони співали та реготали, реготали та співали. Тож я розлютився, знавіснів, оскаженів, вороздмухував їхні хатки і з'їв їхі

«Позакласне читання» c. 27-28

Вовчик вирішив пожартувати:

Новчих виримия може в потішно! І як Вам смакум

ли цеглинки? — Замовини, дрібното! — огриничася дядько. — р.

зовеім не смішної ГР.Р.Р.Р. Я ман дуже прикрий ваза док із цегляним будинком. Н намаганси роздмукати во го. Так диухая, що мало дух не спустив, — а йому кол би що! Тому щоб и від тебе більше ні слова не чув по цеслині будиния!

 Побре, дидечку. — мовив и, — вле зараз должал. те нам от що сказати: здається, я можу відгадати пері друге Правило Поганця! Мон відповідь тако:

Правило 1. Лютуй, шаленій, скаженій, навісній:

Правило 2. Лайся на всі заставки.

Але дидькові було не до науки:

— А тепер вимітайся, дрібното! Піди в сад чи деївза 1 повправляйся у дмуханні, — відрубав він.

Я поплівся в садок і заходився здмухувати кульбабки, і тян вадмухався, що мені аж голова замакітрялась

—Я вийшов у ліс на прогулянку і наткнувся на чаловіка зі свистком!

 Привіт, друже! — сказав він. — Я — виховиза влючачого пластупського табору. Ми отаборилися 6ля Озера Лісової Миші. На завтра в нас запланована 💝 чірня ватра зі смаженими колбасками. Приєднуйся 😂 вас — будемо раді. Ось, тримай запрошення!

Я схопив запрошения і люто гаринув, але пластуя за це лиш відказав:

 Друже, здається, ти захрипі Ось тобі льодяваз; від кашлю — має допомог'ян.

Я поспітив назад і все розповів дидькові.

— Ватра в пластунами?! — зрадів дидечко, — Ням ням! Як и люблю смачних маленьких пластунів!

Щоденні 5. Читання для когось.

Опрацювання твору Іан Вайброу «Капосна книжка Малого Вовчика»

 Дядьку, гадаю, нас запрошують поласувати ковбасками, а не пластунами.

Але дядько мене не слухав:

 Я приготую парочку на сковорідці, а решту в казанку! А тобі дістанеться облизень, Г-Г-Г-Р-Р-Р!

... Непросто було в темряві шукати табір пластунів! Тож ми дуже зраділи, коли побачили багаття. Ватажок пластунської зграї підійшов до нас ... і привітно мовив:

— Ласкаво просимо, пане добродію! Ласкаво просимо й тебе, малий друже! Ви, мабуть, зголодніли в дорозі й хочете перекусити? Чим багаті, тим і раді!

Я збирався сказати, що не відмовлюся від смачненької ковбаски, але дядько випередна мене:

— Г-Г-Р-Р-Р! Так, я голодний, як вовк, і готовий в'їсти всіх твоїх пластів'ят! Ану, мерщій тягни їх сюди, бо як я розізлюсь, то роздмухаю та розтрощу весь ваш табір-р-р! Г-Г-Р-Р-Р-Р-Р-Р!

Та ватажок зграї не розгубився:

Хлопці, тривога! — гукнув він. — Усі до сховку!
 Він засюрчав у свисток, і всі пластуни враз позастрибували у намети, та ще й позамикалися эсередини.

Дядько розлютився, оскаженів, знавіснів та заходився дмухати й хухати що було сили на намети. Але нічого не сталося. Намети, мабуть, були міцні, бо й не думали роздмухуватись і трощитись. Дядькові щоки надималися все більше й більше, а сам він ставав усе червоніший і червоніший. Врешті, наче та кулька, яку надували і враз відпустили, він підстрибнув, шість разів перевернувся і зарив носом у землю... Всю дорогу додому я мусив тягти дядька за хвоста.

* * * *

Любі мої мамцю й татку!
Я остаточно вирішив — не хочу вирости таким, як дядечко Вовчило-Хижачило. Бо насправді він був не Хижачило, а Нещасний Самотній Дурило, адже в нього не було друзів! Та й хто дружитиме з таким брехлима підступним, злим та жорстоким, лютим та та підступним, злим та жорстоким, лютим та таким Вовчилом!
Коли я виросту, то хочу бути СОБОЮ...

Цьом!
Малий хижий та незлий Вовчик
Іан Вайбо

«Позакласне читання» с. 29-30

Аналіз твору

- Хто є головним героєм твору?
- Кого відправили на перевиховання і чому?
- Чи пасують героям твору їхні імена?
- Яким був кожен із них?
- Чи мав рацію тато, коли говорив, що Вовчик у душі злюка й нахаба?
- Яким батьки хотіли бачити Малого Вовчика 🛭
- Назви перші два правила Поганця?
- Чи сподобалися вони Вовчикові?
 - Що хотів Вовчик більше за все?

Вибіркове читання. Вправа «Акула»

Дядько вишкірився....

Я поплівся в садок...

Я схопив запрошення і

Я поспішив назад і....

Непросто було у темряві

Він засюрчав у свисток

Дядькові щоки надималися

Я остаточно вирішив -

Висновок

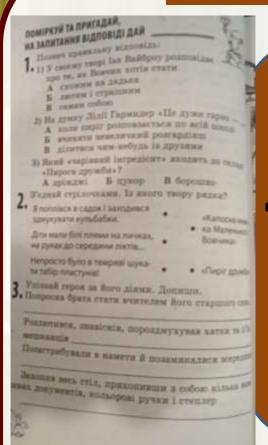
Чому Вовчик не захотів продовжувати навчання у свого дядька?

> Які риси характеру Вовчика ви б хотіли запозичити собі і чому?

Домашнє завдання

Збірка «Позакласне читання» с.27-30. Прочитайте оповідання Іана Вайброу «Капосна книжка Малого Вовчика», дайте відповіді на запитання на с. 36. Аудіо, відеозвіт читання та фото роботи надсилайте на освітню платформу Human.

Творчих успіхів!